

POŁAPKA (1) *sb f*

o oraz oba a jasne.

sg N poławka. ◇ [A poławkę.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: poławka, puławka.

*Urządzenie do chwytania drobnych zwierząt, zwykle w formie klatki; decipula Mącz: Mącz 35d;
[Tchorzá poławbká dořtáie/ Tęřz řtáwiay ná Gronořtáie. BielawMyśl E].*

[Przen: Podstęp, zdrada:

Zwrot: »poławkę na się budować« = gotować sobie niebezpieczeństwo: A to niewidźicie/ iąką poławkę/ nąę budueicie. SolikRozsąd B2v.]

Synonimy: klatka, łapica, łapka, paść, samolówka, sidło, szlak.

KO